

præsidentens Anbefaling, i andre Overpræsidentens og en eller flere Privatmænds." Det er altsaa ikke tilstrækkeligt, men man maa forlange positive Anbefalinger, og hertil slutter Folketingsudvalget sig, idet det er enigt i de almindelige Udtalelser, men finder ikke tilstrækkelig Anledning osv. Det er altsaa ikke Tilfældet, at man heraf kan slutte, at Folkethingets Opfattelse er den, at det mindre kommer an paa positive Anbefalinger af det vedkommende Raad end paa den almindelige Opfattelse, man maa faae af den Paagjældendes Personlighed, i Forbindelse med, hvad der ellers foreligger i Sagen. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det er rigtigt her at stille Vædringsforslag til Indfødsretsloven og derved søge at indføre Personer paa Lovforslaget, som ikke have været optagne fra Begyndelsen af, altsaa ikke have været behandlet i det andet Thing, skal jeg henholde mig til, hvad den sidste ærede Tale fremkom med. Men naar den ærede Ordfører til Styrelse for sin modsatte Opfattelse anførte, at en saadan senere opført Person netop kom til at blive behandlet paa en omhyggeligere og vidtløftigere Maade end den, der stod paa Lovforslaget, skal jeg tillade mig at bemærke, at det følger deraf, at det i Reglen er et tvivlsomt Spørgsmaal, der kommer frem ved den Leilighed, men der er ingenlunde nogen Grund til, at man i det Hele skal kunne sige, at de skal være særlig kvalificerede til at blive optagne i Lovten eller have undergaaet en omhyggeligere Behandling end de andre. Grunden er ganske bestemt den, at det i Reglen er tvivlsomme Personer, hvorom Talen er.

Formanden (A r a b b e): Siden jeg giver Ordet videre, tror jeg, at det er min Pligt som Formand at fremsætte nogle Bemærkninger i Anledning af, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem af Thinget, som sidst har talt, idet nemlig her den Anskuelse, at det foreliggende Vædringsforslag skal være stridende mod Grundloven, blev fremsat i sin Skarphed. Det paahviler jo Formanden, isald der fremkommer et Forslag, som strider mod Grundloven, at afvise et saadant. Naar jeg ikke har afvist Vædringsforslaget, ligger allerede deri, at jeg ikke har anset det for at være stridende mod Grundloven. Smidlertid kunde det jo hæendes Formanden som ethvert andet Medlem eller enhver anden Myndighed, at en Inkurie var begaaet. Dette er imidlertid ikke Tilfældet. Jeg skylder derfor Thinget at sige, at jeg ikke deler den Anskuelse, at Vædringsforslag, hvorved en Person indbringes paa et Forslag til Lov om

Indfødsrets Meddelelse, skal være stridende imod Grundloven. Naar Grundloven byder, at Indfødsrets Meddelelse skal ske ved Lov, ser jeg væsentlig ikke Andet deri, end at der sættes en Grændse mellem Lovgivningsmyndigheden og anden Myndighed, navnlig at der afgrændses ligeoverfor den kongelige Anordningsmyndighed. Uigensaa lidt som jeg vilde se Noget til Hinder for, at der paa et Lovforslag, som i Medhold af Grundloven tog Bestemmelse om Expropriation overfor nogle Personer og angaaende nogle Eiendomme, under Behandlingen optoges Bestemmelse om Expropriation overfor en anden Person og angaaende en anden Eiendom, ligesaa lidt ser jeg, at der begrebsmæssig eller paa Grund af Grundlovens Bestemmelser er Noget til Hinder for at optage paa et Lovforslag om Indfødsrets Meddelelse til nogle Personer en Bestemmelse om, at Indfødsret ogsaa meddeles en anden Person. Jeg ser, kort sagt, i Grundloven kun en Fordring paa en Lov, men ikke en Fordring paa en individuel Lov, en Lov for hver enkelt Person; en saadan Fordring forekommer mig vilkaarlig. Hvor Grændsen vil være for tilstedelige Vædringer, og om det i et foreliggende Tilfælde maa siges, at der ved visse Vædringer vilde fremkomme et fra det forelagte Lovforslag væsentlig forskjelligt og altsaa et nyt Lovforslag, der saaledes ikke kunde siges at faae de af Grundloven krævede 3 Behandlinger, vil bero paa et Skøn, og dette Skøn maa da anstilles her efter lignende Grundsætninger som de, der ere gjorte gjældende i flere andre Tilfælde. Vi have jo f. Ex. flere Gange haft det Tilfælde, at Jernbanelovforslag ere blevne udvidede med nye Bestemmelser baade angaaende Anlæg og angaaende Expropriation, og det er da en Skønssag, om det nye Indhold er saa væsentligt, at Sagen i sin Helhed ikke kan siges at faae 3 Behandlinger, i hvilket Tilfælde Forslaget skal afvises, eller om det Nye ikke er saa væsentligt, i hvilket Tilfælde Forslaget kan admitteres. Det er den Betragtning, ifølge hvilken jeg ikke har anset det for min Pligt eller Ret at afvise det foreliggende Vædringsforslag. — Endnu finder jeg Anledning i nogle Uttringer af den ærede Ordfører til at tilføje, at jeg i denne Belysning ikke anser det for væsentligt, om man betragter den enkelte Post om Indfødsrets Meddelelse til en Person som en Paragraf eller som et Stykke af en Paragraf. Jeg betragter den forøvrigt ikke som en Paragraf og har heller ikke forhen behandlet den som en saadan ved Afstemninger; jeg betragter og behandler den som et Stykke af en Paragraf. — Herefter giver jeg Ordet til den næst-